Після конфіскати — другий наклад.

Ч. 254 (10.637). Львів, четвер 12 листопада 1925 Почтову належність оплачено гуртом. Рік XLIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 10. II. пов. Конто почт. щад. 143.322. Адреса для телеграм: „Діло" Львів. Гол. Редактор приймає від 11—1 год. передпол. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно в краю 4·50 зл. За границею: В Америці 1 дол., Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к. Румунія 150 лей, Болгарії 7·50 зл. Австрії 7·50 зл. Зміна адреси 1 зол.

В справі оголошень звертатися до Адміністрації.

Ціна одного примірника 20 сот.

На розстайній дорозі.

(Спроба висвітлення наших церковних відносин.)

I.

Для майбутнього нашого історика великою загадкою буде роздор, який з приводу целібату заістнував між нашим громадянством та епископатом. Перед ним будуть квестії: чому епископи так уперто, „за всяку ціну", обстоювали целібат? Як могли в таких трагічних часах, коли єдність і згода були наказом простого „хлопського розуму", порвати нормальний звязок із цілим громадянством, не зважати ніщо, а робити своє? Чи ціла суспільність була така тупоумна або сліпа, що не бачила рацій, які епископів доводили до „невмолимости"? Або може епископи не бачили рацій, які заступала суспільність? Чому саме?

Про целібатову реформу написано в нас не одне тверезе й мудре слово (але тільки проти целібату, бо „целібатники" якось не відзначаються „людьми пера"). Та всежтаки донині не маємо належної відповіди на поставлені питання. А річ не малої ваги.

Найпростійша відповідь була би така, що Рим дав приказ нашим епископам, і вони мусять перевести целібат; бо якщо не послухають, то... „в одставку". Польща на тій точці вповні згідна з Римом, отже натиск на епископів неухильний, — Одначе коли призадуматися над політикою Риму в таких справах, то річ виходить зовсім неправдоподібна. На львівському синоді 1891. р. представник папи дуже натискав на Отців Синоду, щоби виiдобути від них ухвалу на целібат. Ось це політика Риму в таких справах: повести діло так, щоби місцеві духовні власти перевели ухвалу, а Рим це тільки „благословить", потвердить. Теперішня пресія з Риму з певністю не може йти иншим шляхом. Алеж наші епископи дуже легко могли би опертися такій пресії. Повинні би тільки покликатися на це, що ціла суспільність противна целібатній реформі, та що нині в нас такі обставини, що всяка більша реформа в церкві небезпечна, а Рим певно дав би спокій цілій справі. Значить, що наші епископи самі хочуть целібату. Певно, що вони похвалилися у Римі своєю „епохальною" реформою, і що римські духовні власти їх похвалили за це. Отже тепер прикро приходилось би їм „ломати" своє слово. Та всежтаки — хоч це прикре — не є воно неможливе. Треба би тільки написати до Риму: Ми не сподівалися, що реформа викличе таке негодування, та що стане такою небезпечною... А якщо цього епископи не зробили (тільки митрополит, як зачувасмо, мав якесь таке письмо вислати до папи), то вони є властивим джерелом целібатної реформи, вони самі з себе її хочуть і переводять її за всяку ціну. Отже виключно на них спадає ціла відповідальність за наслідки.

Але чому епископи так „на смерть закохалися", (инше слово тут було би непідхоже) в целібаті? Видно, що вони в останніх часах набралися такого духа, для якого обовязковий целібат є „conditio sine qua non" (необхідною умовиною). Це дух латинської церкви, в якій обовязковий целібат заводжено вже від IV. ст., а від II. половини XII. ст. його введено в цілій латинській церкві і боронено всіми засобами та способами.

Нині, наслідком обставин, ніщо не є більше чуже для нашої суспільности, як оцей „латинський дух". І ось саме в тому суть цілої трагедії. З розпадом Австрії розпалась наша політична формація, а релігійна сильно захиталася. Суспільність відхрещується від латинства (це не те саме, що католицтво); латинство — є для неї символом поневолення. А епископи йдуть саме в сторону латинщення...

Значить, ми на розстайній дорозі! Всіх суспільних процесів початок малий; спершу без наглядних переворотних наслідків. Але хто вміє читати в людських душах, для цього ясно, що духовий роздор між нашим епископатом і суспільністю розриває наш галицький світ на два ворожі собі світи, які мусять з собою звести боротьбу на життя і смерть, бо тільки так один зможе стати переможцем. А хто визнається в наших обставинах, для цього ясно, що наслідки цеї боротьби будуть катастрофальні. Тепер пора епископів. Суспільність безрадна лежить на „лопатках". Може тільки кричати й громадити невдоволення в серці — більш нічого. Тому епископи й не звертають уваги на її рації і протести. Невмолимо роблять своє. Але що буде, коли прийде пора для суспільности: коли вона зможе випростуватися і силою обстати за своїм „світом"? Певна річ, що суспільність тоді буде так само неуступчива, як тепер неуступчивими є епископи.

Памятаймо: Рідна Школа — це народня фортеця, це певний захист у добі лихоліття!

Радянська Україна.

Новий склад уряду України.

Друга сесія Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету Рад затвердила такий склад Раднаркому України: Голова уряду — Чубар; його заступники Булат і Сербиченко; нарком робітничо-селянської інспекції — Лебідь; комісар освіти — Шумський; нарком фінансів — Кузнєцов; нарком юстиції — Скрипник; нарком здоровля — Ефімов; нарком соціяльного обезпечення — Познанський; нарком праці — Горбачів; нарком внутрішніх справ і голова ДПУ — Балицький; нарком земельних справ — Дудник; голова Всеукраїнської Ради народнього господарства — Аусем; уповноважений закордонної торговлі — Золотарів; нарком внутрішньої торговлі — Чернов; уповноважений закордонних справ — Шліхтер; уповноважений для військових і морських справ — Єгорів; уповноважений почт і телеграфів — Синьків; уповноважений шляхів — Александрів; управитель ЦСУ — Мазлах; голова українського Держплану — Гринько; голова адміністративно-фінансової комісії — Полоз; голова комісії для розгляду законодатних предложень — Райхель. Крім народніх комісарів входять до уряду також т. зв. уповноважені Союзних Комісаріятів на Україні, що користуються в раді комісарів правами комісарів. Правами комісарів користуються також і голови названих в горі установ загально-державного значіння.

Державна фабрика взуття у Харкові.

Президія Українського Держплану рішила відкрити в Харкові велику державну фабрику взуття, яка давала би річно щонайменше 12000 пар чобіт і стількиж черевиків. („Правда").

Рукопис В. Г. Короленка на українській мові.

В архівах Володимира Короленка в Полтаві найдено його рукопис пз. „Суми", написаний українською мовою. Короленко змалював у цьому творі сорочинську трагедію з 1905 року. Рукопис передано в руки спеціялістів по українській фільольогії для опублікування.

(„Правда" з 27. X. 925).

Розлам серед українських автокефалістів.

В українських церковних кругах розростається розлам. Серед автокефалістів повстала група так зв. діяльників, які відділилися від автокефальної церкви. „Діяльники" виступили проти митрополита Липківського, проти Чехівського та инших провідників. В останніх днях жовтня відбувся в Києві зїзд тих автокефалістів, які обєдналися проти теперішніх провідників української автокефальної церкви. Ці останні мали викликати невдоволення серед „діяльників" завдяки свому неясному відношенню до радвлади та завдяки своїм звязкам з українськими контрреволюціонерами за границею. Такі інформації подала московська „Правда". Їм нема причини не вірити, бо більшовики вже давно старалися ослабити українську автокефальну церкву з нутра. Остаточно їм це вдалося. „Діяльники" — як це видно з усього вище сказаного — являються беззастережними прихильниками радянського устрою. Чи та нова група є направду сильна і чи вона зможе підірвати авторітет старих провідників і ветеранів української автокефалії та посіяти до них недовіря серед вірних, про те важко щонебудь сказати, бо дані подані „Правдою" занадто загальні та поверховні.

По широкому світі.

Становище СРСР. до Ліґи Націй засував представник радянського уряду в Льондоні, Раковський, так: СРСР. є в опозиції до Ліґи Націй, але не до міжнародньої організації, що має на меті зближення народів. СРСР. готов розброїтись за прикладом инших; щодо забезпеки то годиться на неї тільки тоді, коли вона торкатиметься забезпечення теперішнього внутрішнього ладу, тому, що всі держави творять ворожий фронт проти ладу СРСР.

Німецькі економісти прислали на руки президента Гінденбурга заяву, що є за тим, щоби прийняти договори в Льокарно.

В Юґославії продовжуються вуличні демонстрації проти Італії. Юрба зірвала з італійського консульства прапор і подерла його.

Абд-ель-Крім — як заявив новий губернатор Марокка Стеґ, — не вислав до нього ніяких послів у справі миру; зрештою, якби бажав миру, то міг би попросту припинити воєнні операції, бо Франція не є формально в війні з Абд-ель-Крімом.

Нового перського шаха Паглаві признали офіціяльно всі чужинні держави.

Президент нім. парляменту заявив, що договір підписаний у Льокарно прийме німецький уряд, не розвязавши парляменту.

Проект нового розброєння предложила Франція у Лізі Націй. Ні одна країна, на суходолі або морі, не сміє мати більшої сили як Ліґа Націй.

Red. czas. „Dilo" we Lwowie. Pr. 829/25. W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej! Sąd okręgowy karny we Lwowie, orzekł na wniosek Prokuratury przy tymże Sądzie, że treść artykułu umieszczonego w czasopiśmie „Dilo" Nr. 250 (10.620) z dnia 7. listopada 1925 r. pod tytułem: „Karnyj plebiscyt" w ustępach między słowami: dorazowoho sudu na sztajgerom... a: Nіczoho dosi zawiera znamiona występku z art. VIII. ustawy z 17.XII. 1862 Nr. 8. 1863 Dzpp. uznał dokonaną w dniu 6. listopada 1925 roku konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenia całego nakładu i wydał w myśl § 493. p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowanego. Zarazem wydaje się nakaz odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21. ust. druk. z 17. grudnia 1862 Dz. p. p. Nr. 6. ex 1863. i zarządzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 Zł. P. Lwów, dnia 7. listopada 1925 r. Hawel.

Red. czas. „Dilo" we Lwowie. Pr. 823/25. W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej! Sąd okręgowy karny orzekł na wniosek Prokuratury przy tymże Sądzie, że treść artykułów umieszczonych w czasopiśmie „Dilo" Nr. 249 (10.619) z dnia 6. listopada 1925 r. pod tytułem: „Łysty z Warszawy" w ustępach między słowami: a) dobrymy namirom... a: [illegible] celu krapłyacja, b) [illegible] a: Senex, c) manifestacja... zi swiatom, d) [illegible] a: manifestacji [illegible] do [illegible] do końca artykułu zawiera znamiona zbrodni z § 65 a) ustawy karnej uznał dokonaną w dniu 5. listopada 1925. roku konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowanego. Zarazem wydał nakaz odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21. ust. druk. z 17. grudnia 1863 Dz. p. p. Nr. 6 ex 1863 i zarządzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. p. Lwów, dnia 6. listopada 1925. Hawel.

Правительственна ґвардія.

Львів, 11 листопада 1925.

Може ще ні одна з польських партій не перейшла в останніх роках такої „еволюції“, як т. зв. Польська Партія Соціялістична. Її соціялізм має тільки святочний характер і появляється на закордонній арені. В виступах на закордонній арені. В Польщі пепесівці є найвірнішою ґвардією реакційного уряду братів Ґрабских. Тут, внутрі, в пепесівського соціялізму лишилися тільки отруби, себто дешевенька демаґоґія. Справді, ніхто не впав ще так низько, не затратив особистої й збірної гідности, ніхто так в практиці не розійшовся з теорією, з програмою, як пепесівські служаки реакційно-диктаторського польського уряду.

Недавно рішався доля уряду братів Ґрабских. Перед зібранням сойму пепесівці горлали проти нього й вимахували пястуками; колиж прийшло до голосування, перші віддали голоси за Ґрабским. Розуміється, не без деякого decorum. Вл. Ґрабскі не поскупився на фрази, тримаючи одною рукою капіталістів, а другою пепесівців. Капіталістам говорив він: „Промисловцям прийде уряд в поміч кредитами; пепесівцям підніс дарунок словами: „Соціяльне законодавство є політичним здобутком, яке не може бути змінене без згоди працюючих кляс“. І цих фраз вповні вистарчило, щоби крайну реакцію й пепесівців звести до спільного знаменника, щоби їх запрягти до свого воза як вючних звірят. Всі селянські фракції, навіть пястівці, голосували проти Ґрабских; тільки реакція (ендеки, хадеки, дубадеки) на спілку з пепесівцями врятували цей уряд.

А як подає „Штандар Людови“, головним мотивом такої поведінки пепесівців було те, що вони одержали від Ґрабского гроші на санацію пепесівського банку („Банку Людового“) у Варшаві. Уряд Ґрабских удержався 20 ма голосами пепесівців. Та це не має великого значіння.

Та брати Ґрабскі не вдоволилися подачею пепесівських голосів за своєю диктатурою. Вони наказали своїм преторіянам зігнати малоземельних й беземельних польських хлопів на маніфестаційний зїзд, якого завданням вотувати кольонізацію й осадництво, обняті польським законопроєктом про земельну реформу. Зїзд призначено на неділю, 8. ц. м. Перед зїздом центральний орган пепесівців „Роботнік“ писав:

„Тепер сойм ухвалив новий закон про земельну реформу, дуже далекий від того, чим така реформа повинна бути. Ми сказали: коли вже так на протязі 6-тьох літ в живі очі глумляться з селян і не дають їм землі, то треба вкінці зробити початок, **нехай буде й така реформа**, щоби врешті забратися до вивласнення обшарників. Опісля можна буде поправити й поліпшити“.

Отже „нехай буде й така земельна реформа!“ — така, якої хоче польська реакція, на яку згоджуються польські поміщики, реформа за солоним викупом, яка в поміщицьких руках лишає величезні простори щонайкращої землі. Так кажуть тепер правительственні преторіяне. А тому сім літ иншими словами добиралися вони до душі селянського люду. В р. 1918 пепесівська „Хлопска Доля“ писала:

„Малоземельний селянин і двірський форналь **не мають за що викупити землі**. На те нам скажуть, що від того є рільний банк, який повинен набути землю і віддати незаможним селянам на довголітню сплату. Той спосіб є теж кепський для беземельних і малоземельних селян, бо не лише робить селянина довжником на довгі літа, але й утрудняє йому прожиток на тій землі, бо крім сплати рат банку мусить платити податки. Нагарувався хлоп кілька літ і зійшов на діди.

І перед виборами 1922 р. пепесівська „Хлопска ґазета“, гостро осуджувала земельний закон з 1920 р.

„Всі ті, яким закони й сойм признали першенство до набуття земельних парцель, нічого не одержали. Бож не головним чином нуждарі, а котрого нуждаря стати на те, щоби заплатив за морґ хоч би 300.000 М. (себто до 200 зол. на теперішню валюту). То мусить бути змінене. Мусимо домагатися, щоби **землю відібрано поміщикам без викупу** і віддавано її рільним робітникам і малоземельним. Але це може бути змінене будучим соймом“.

Прийшов „будучий сойм“, в якому пепесівці, що здобули майже половину своїх мандатів на селі, стали правительственною ґвардією і горлають: „нехай буде й така земельна реформа!“ — За високим викупом, з кольонізацією і осадництвом. Не тільки горлають, але й на приказ свого „цезаря“ Ґрабского скликують до Варшави зїзд малоземельних і беземельних селян і **під охороною поліції** ухвалюють прийняти й „таку земельну реформу“. Колиж Незалежна Хлопська Партія робить віче перед пепесівським зборищем і намагається відтягнути селян від пепесівської лапки, то пепесівські хуліґани колами розправляються з опонентами.

„Роботнік“ ось так представляє цю подію:

„Перед початком зїзду трапився ось який інцидент: посли з Незалежної Хлопської Партії (всупереч виразному застереженню організаторів конгресу, що вони не будуть допущені на конгрес) явилися перед будинком цирку (де відбувався зїзд — Ред.) і почали роздавати свої листки й відозви проти ППС., провокуючи зібраних. Коли не помогли чемні (?!) уваги робітників, щоби відійшли з місця, де їх ніхто не просить, наш міліціянт (себ-то пепесівський хуліґан — Ред.) вхопив пачку роздаваних відозв. Тоді один з послів вийняв револьвер (?!). У відповідь на те міліціянт **ударив його колом**, а обурені робітники кинулися на послів.“

Тим якраз відріжняються „новітні“ польські преторіяне від старих, що за зброю мають звичайні чорносотенні коли. Але цю поведінку пепесівців в справі земельної реформи повинні затямити собі ті „кресові“ землі, що обдаровували „новітніх“ преторіянів своїми голосами.

Ф. Ф.

Тільки 4 гроші—!
ПАСТА
ПУРУС
СВІТОВОЇ
СЛАВИ.

15 ц. м. здержується висилку часопису тим ВП. передплатникам, що залягають з передплатою за біжучий місяць. Передплата на біжучий місяць 4·50 зол.

1—

Буря від Сходу.

Невигасла сила ісляму.

Майже щодня часописи приносять нові звістки про поширення бунтів у мусулманських країнах.

У двох частинах світа переділених морями, родяться одночасно повстання і ведеться завзята війна, оживлена цим самим духом. Европейці, що забули про релігійні війни, мало розуміють внутрішню силу ісляму і не здають собі справи з його притаєної могутности.

Сила нових релігій щезала звичайно з силою держав і їх політичного впливу. Іслям є виїмком від цього історичного явища. Він не тільки лишився по розпаді велиханської держави, але й придбав собі щораз більше вірних. Від Марокка до Китаю 250 міліонів людей поклоняється йому. Нині є 70 міл. мусулманів в Індії, 30 міл у Китаю, 20 міл. у Туреччині, 10 в

Э. Л.

Останні наукові праці
ак. проф. Смаль-Стоцького.

(З приводу 40-літнього ювилею його наукової діяльности).

Академік проф. Степан Смаль-Стоцький присвятив найбільшу частину свого життя науковому досліженню української мови. Праці П. Житецького, К. Михальчука і А. Потебні це основи наукового вивчення української мови. На жаль, вони недостатні і українська мова була до початку 20-го століття навіть славістам дуже мало відома. Праці Огоновського, Верхратського, академіка Кримського й инших молодших дослідників причинилися чимало до прояснення історії та правил української мови, другої по величини між усіма славянськими, мови осередка славянського язикового простору, мови родовища всіх Славян. Одначе дуже велику, може досі найбільшу, послугу віддала науковому дослідженню української мови праця проф. Стоцького. Він дав нам не тільки найповніший донині образ живої української мови і найбільше запізнав із ним цілий славістичний світ; він освітлив початок української мови, її родовід та вказав її місце серед инших славянських мов зовсім інакше, як це було загально приняте славістами.

Вислідом його довголітньої праці в цій ділянці являється видана у Відні в 1913-ому році (разом з покійним Гартнером): Grammatik der ruthenischen (ukrainischen) Sprache (550 стор.). Що торкається початку й місця української мови серед инших славянських мов, оця граматика була несподіваним і дуже сильним виладом проти загально авторітетної у славістиці теорії про „праруську“ мову, проти теорії відомих груп поміж славянськими мовами, отже і „руської“ групи, вона доказувала, що українська мова не ближча великоруській, ніж нпр. сербській, одним словом оця книжка, в якій зведено до купи увесь відомий до цього часу науковий матеріял, була тараном проти підстав „руської“ ідеольогії щонайвидніших славістів від Шляйхера по Ягіча, Вондрака і передусім Шахматова.

Останній, як найбільший борець за праруську мову, справедливо уважаючи, що граматикою проф. Стоцького сильно загрожена наука про загальноруську язикову одність, хотяй би лиш у передісторичній добі, чимскорше, бо вже в 1. н-рі київської „України“ (лютий 1914) оповістив велику відповідь проф. Стоцькому у статті: **До питання про початок української мови.** В оцій відповіди великий учений ще раз доказує, що між українською мовою та „иншими руськими мовами істнувала в минулому не лише тісна спільність, але навіть і повна одність“ та що далі „з повним правом“ можна говорити про „праруський язик“. Та, бачиться, було цього замало самому Шахматову. До цеї уперве сильно захитаної справи він повертає раз-пораз, в розправі: **Краткій очеркъ исторіи малорусскаго (украинскаго) языка** в енциклопедичнім творі: „Украинскій народъ въ его прошломъ и настоящемъ“ (Петроград 1916) і в творі „**Очеркъ древнѣйшаго періода исторіи русскаго языка** (Петроград 1915). А всеж таки і цейже сам Шахматов признає, що відома шкільна „Руска граматика“ проф. Стоцького „дуже поважна праця“, що й велика наукова його граматика, з якої уступом про початок і місце української мови серед инших слав. мов він так сильно не погоджується, „цінне надбання для словянознавства“, що в цій граматиці „докладно описано українську мову в сучасному її стані звертаючи бачність і на діялектичні явища та висвітлюючи багато дечого також історично в области фонетики і в инших розділах граматики“, що „критика відзначить, звичайно, низку недоймиток в описах і виясненні подробиць, але навряд чи ущербить ціну цій граматиці, „значній прислузі славістам“.

Усі визначні славісти в Европі відгукнулися скоро на цю першу наукову граматику української мови. Не можна було промовчати її. Усі старші авторітети боронили своїх старих позицій. Ягіч назвав навіть уступ про початок української мови — тенденційним, алеж цей-же сам Ягіч, реферуючи в 37. томі свойого славнозвісного Archiv-у останню працю Шахматова про повстання руських мов (Очеркъ древн. періода исторіи русскаго языка), всеж таки чемно завважує, що „цілість виглядає трохи штучна, ідеї мистця за сильно насилують матеріял даних фактів“... Стара будівля починає звільна зарисовуватися...

Увага, викликана оцею граматикою в науковому світі, була така сильна, що й міністер освіти у українській державі, основуючи Українську Академію Наук в Київі, в порозумінні з комітетом основників покликав її автора, самого одного з поміж усіх наших учених тоді ще австрійської займаньщини, в першу чергу в члени цієї Академії.

Добре відома поважна німецька накладня Ґешена (Sammlung Göschen, Berlin-Leipzig) доручила тоді проф. Стоцькому зладити короткий німецький підручник для вивчення української мови і в 1914 р. появилися обидві частини цеї праці п. н. „**Ruthenische Grammatik**“ і „**Ruthenisch deutsches Gesprächbuch**“, анальогічні до „Russische Grammatik“ і „Russisches Lesebuch“, зладжених для цього видавництва знаменитим славістом проф. Бернером ще в 1897-ому році.

В цьомуж 1914 р. появилися ще дві дрібні, але дуже цінні наукові праці проф. Стоцького, а саме його **ювилейний виклад на зборах Наукового Товариства ім. Т. Шевченка у Львові** 10. березня 1914 р. про **ідейні основи творчости Т. Шевченка** і студія в київській „Українській хаті“ 1914 р. про наші „**Правописні непорозуміння**“ (в окр. відбитці Київ, 1914). Перша книжечка являється взірцем, як багато змісту і яку безліч праці можна замкнути в однім короткім, прозорім і натхненім викладі „на стару тему“. Це безумовно найкращий образ творчости Шевченка, який маємо. Щож торкається другої книжечки, треба дуже жаліти, що воєнна хуртовина відвернула від неї увагу наших учених, які придумують що раз то свіжі правила нашого правопису, чужі фонетиці нашої мови і далекі від основного наказу кожного фонетичного правопису: пишіть, як правильно говориться! Що правильне і що неправильне в мові, вчить граматика.

(Докінчення буде.)

„LUCULLUS“ Реставрація, Львів, Хорущина 5., — поручає вибагливу кухню під управою нового кухаря. Смачні і обильні обіди з 3-ох накрить (10 страв мясних до вибору) по 1 зол., вечері з 2-ох накрить по 90 сот. Абонамент місячний ев. тижневий дуже дешевий. Надзвичайна чистість. Дбайлива обслуга. 756 2—3

Щастя поколінь залежить і від економічних умовин, які створимо для них.
У першу чергу купуймо
Акції Земельного Банку Гіпотечного
С-ни акційної у Львові, Підвалля 7.

Єгипті. Створення арабської держави належить до чудесних пригод історії. Пророк Магомет, що в VII. в. по Хр. почув себе покликаним до створення нової релігії, не міг і в сні бачити, що дасть почин державі, більшій як царство Олександра Великого. Римляне прогнані з Сирії, де почували себе віддвічними володарями, побачили остовпілі, що степові племена оживляє нова віра, яка дає їм міць підбивати на протязі кількох літ Персію, Єгипет, північну Африку і частину Індії. Ця величезна держава вдержалась кілька віків. Вона не була ефемерною, бо дала почин новій оригінальній цивілізації, у добі, коли вся західна Європа потопала в варварстві.

Арабська держава, надто велика, щоби вдержатись віками як цілість, розлетілась між Монголів, Турків та менші народи. Але її релігія мала такий чар, що нові володарі приймали цю релігію. І ця релігія поширювалась далі. Великою політичною силою ісламу було те, що він ріжним расам давав єдність думки, найтривкійший засіб солідарности між чужими собі племенами. Коли Англія хотіла прогнати мусулман з Туреччини, весь іслям підніс голос в їх обороні. Коли Англія по війні вважала себе власником Константинополя, тоді відкрила зі здивуванням, що Турки, побиті та розброєні, мали змогу відкинути умови миру і прогнати Греків зі Смирни.

Европейські дипльомати, думаючи над мусулманськими країнами, розмовляли про політичні кордони та впливи, забуваючи про царство Півмісяця. Це незрозуміння сути ворожнечі до европейських держав коштувало Англію, Персію, Мезопотамію та Єгипет, які вона вважала своїми довічними кольоніями. На перший погляд: слаба Туреччина, вміла видержати наступ европейських держав у Константинополі, маючи своїх одновірців на просторах европейської кольоніяльної політики. Для підданих корану, державне і релігійне право творить одну цілість, незрозумілу для Европейців. Цим треба розяснити несподіванки для дипльоматів у Льозанні, де турецькі делегати промовляли не як переможені, а як переможці. Внаслідок незрозуміння психольогії мусулманів, авторитет Европейців на Сході втратив на довгий час свою силу.

Англійська дипльоматія силкувалась піддержувати суперечні аспірації мусулманів у Мезопотамії, Жидів у Палестині, Греків у Туреччині, але коли тільки наважилась на султана, що є для мусулманів божим представником — вони заворушились від Гангеса до Босфору. Останні невдачі Французів у Сирії та затяжна війна в Марокку мае свої причини в боротьбі з магометанською вірою.

Европі загрожує знову релігійна війна, дарма, що вона вважала, що покінчила з нею з приходом XX. століття. Саме остання війна дала найкращі докази, як ідеї, що дрімають у широких масах віками, можуть прорватись від одної іскри і спалахнути світовою пожежою. Століття нічим не нарушили віри синів ісляму. Нині у численних конфліктах ця віра має змогу викресати новий огонь, з яким керманичі европейської цивілізації будуть приневолені щораз більше рахуватись.

Жидівська республика на Кримі.

Розбіжности серед Жидів.

Як відомо, жидівську кольонізацію підтримує найбільше жидівська організація „Джойнт“ (обєднаний комітет жидівських організацій). Недавно відбувся величезний зїзд жидівських американських організацій у Філядельфії (про який ми писали), на якому рішено розпочати акцію для допомоги Жидам Сходу, а не тільки кримським кольоністам. Очевидно, що в зїзді брали участь і члени „Джойнту“, а скликали його американські Жиди-капіталісти. Не зважаючи на постанову того зїзду „Джойнт“ заявляється тепер у пресі та в проклямаціях виключно за допомогою для реалізації кримського кольонізаційного проекту. „Джойнт“ твердить навіть публично, що кримський проєкт є одиноким спасенням жидівства.

На філядельфійській конференції рішено також підтримати фінансово відбудову Палестини. Одначе „Джойнт“ тепер цілковито зігнорував цю постанову, тай поборює акцію відбудови жидівської держави в Палестині. Супроти такого становища „Джойнту“ рішили сіоністичні організації Америки розпочати негайно велику збіркову акцію для допомоги палестинським поселенцям. На чолі тої акції став д-р Ст. Вайс, невмолимий противник кримської кольонізації. Сіоністи вважають зірваним свій договір із „Джойнтом“, заключений у Філядельфії. Такі інформації про жидівські непорозуміння в справі кримської кольонізації принесла львівська „Хвиля“.

По шкільнім плебісциті.

Відклики від інспекторсько-кураторських рішень.

В останніх днях розсилають шкільні інспектори по громадам рішення шкільного куратора про вислід плебісциту. Маємо під рукою зразки оповісток шкільного інспектора в Рудках.

Вони звучать:

Inspektor szkolny w Rudkach.
L. 3680.
Rudki, dnia 20. X. 1925.
OGŁOSZENIE.

Ponieważ z prowizorycznie oznaczonego w myśl § 11. rozporządzenia Pana Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 7. stycznia 1925 (Dz. U. R. P. Nr. 3. poz. 33) obwodu... kl. szkoły powszechnej dotychczas z ruskim językiem nauczania w Podzwierzyńcu wpłynęły deklaracje z żądaniem ruskiego (rusińskiego) języka nauczania od rodziców (opiekunów) 115 dzieci i ważne deklaracje z żądaniem państwowego języka nauczania od rodziców (opiekunów) 23 dzieci przeto na zasadzie art. 3. ustawy z dnia 31. lipca 1924. (Dz. U. R. P. Nr. 79. poz. 766) i § 12. powołanego na wstępie rozporządzenia Pana Ministra W. R. i O. P. z dnia 7. stycznia 1925. Kurator Okręgu szkolnego Lwowskiego rozporządzeniem z dnia 13. października 1925. l. 5435|I. N. orzekł że w 2 kl. państwowej szkole powszechnej w Podzwierzyńcu językiem nauczania jest wykład dwujęzyczny to znaczy: nauka odbywa się w języku państwowym i ruskim (rusińskim) według rozkładu godzin przepisanego rozporządzeniem Pana Ministra W. R. i O. P. z dnia 29. lipca 1925. L. 12335|I(Dz. U. Min. Wr. i OP. Nr. 13. poz. 1.5 str. 228.

Do niniejszego orzeczenia przysługuje interesowanym rodzicom odwołanie do Pana Ministra W.R. OP. w ciągu dni 14 od wywieszenia ogłoszenia w lokalu Urzędu gminnego. Odwołanie winno być wniesione na ręce inspektora szkolnego.

Inspektor szkolny
L. S. *Bienawski* wr.

Думаємо, що й інші шкільні інспектори розсилають такі еннунціяції. Інспекторські оповістки вивішується в льокалі громадського уряду і пересилається один її примірник одному з батьків, що домагався української мови навчання в школі.

Від рішення куратора прислугує відклик до міністра віроісповідань і прилюдної освіти в речинці 14 днів від дня вивішення оповістки в льокалі громадського уряду. Відклик вноситься на руки шкільного інспектора. Має він бути зложений в польській мові, тому що всякі письма до центральної влади на основі закону з дня 31. липня 1924 про урядову мову адміністраційних властей мається виготовляти в польській мові. Загального зразку відклику не можна подати тому, що є ріжні причини, ізза яких вноситься відклик.

Одні батьки вносять відклик тому, що українську школу перемінено на утраквістичну, инші тому, що українську школу перемінено на чисто польську. Або в одній громаді батьки закидають у відклику, що не внесено важних деклярацій за 20 дітей з домаганням польської мови навчання, в другій доказують, що українські батьки внесли важні деклярації за 40 дітей з домаганням української мови навчання. Слід зазначити, що коли в якійсь місцевости внесено важні польські деклярації за 20 дітей з домаганням польської школи, а куратор завів двомовну (утраквістичну) школу, то на це нема ради і шкода робити відклик.

Одначе звичайно ділося так, що або наші громадяне підписали деклярації, не знаючи, що підписують — або попідписували польські деклярації такі батьки, що не мають дітей в шкільному віці. Очевидно одні і другі деклярації є неважні і слід їх у відклику оспорювати, наводячи імена і прізвища батьків, що підписали неважні деклярації.

Відклик мають підписати батьки дітей, що внесли важні деклярації з домаганням української школи. Коли з причини недостачі часу не можна зібрати підписів всіх батьків, вистане, якщо підпишуть лише декотрі. Всетаки для познайомлення з формою відклику наведемо один зразок:

Do
Ministra wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
w Warszawie.
(na ręce Inspektora szkolnego)
w . . . .

Odwołanie

rodziców dzieci ukraińskich w gminie . . . . powiatu . . . . Województwa . . . . od rozstrzygnięcia Kuratora Okręgu szkolnego z dnia . . . . l. . . . orzekającego iż w . . . . . kl. państwowej szkoły powszechnej w . . . . nauka ma się odbywać w języku państwowym i ruskim. Rozstrzygnięcie to zostało ogłoszone w lokalu urzędu gminnego dnia . . . . . .

Kurator lwowskiego okręgu szkolnego w wyż naprowadzonem orzeczeniu orzekł, iż w szkole w . . . . ma być wykład dwujęzyczny na tej podstawie iż wniesiono deklaracje za . . . . dzieci z żądaniem ukraińskiego języka nauczania i deklaracje za . . . . dzieci z żądaniem państwowego języka nauczania.

Orzeczenie Pana Kuratora opiera się na mylnie skonstruowanym stanie faktycznym, gdyż nie wniesiono ważnych deklaracyj rodziców 20 dzieci z żądaniem państwowego języka nauczania w szkole.

Mianowicie 15 rodziców dzieci, a to Ilko Szczupak, Hryńko Szwed i t. p. podpisali polskie deklaracje, nie wiedząc co podpisują.

Dowódz przesłuchanie wyż cytowanych obywateli.

Podpisani proszą o podanie im do wiadomości wszystkich tych rodziców, którzy wnieśli deklaracje z żądaniem państwowego języka nauczania i wszystkich tych dzieci, za których wniesiono deklaracje, gdyż tylko w tym wypadku będą w stanie przeprowadzić zupełny dowód braku wymaganej ilości deklaracji dzieci z żądaniem państwowego języka nauczania.

. . . . dnia . . . . 1925.

Примітка Редакції: Всі потрібні інформації в справі відкликів уділює Правнича Порада УНТ-ва в шкільних справах — Львів, Ринок ч. 10 II. поверх.

За рідну землю.

Величаве віче в Копичинцях.

Дня 4. листопада п. р. відбулося в Копичинцях в салі „Народнього Дому“ велике віче в справі земельної реформи. На віче явилося понад 1500 громадян зі всіх сіл судового копичинецького повіта. Віче відкрив короткою й ядерною промовою д-р Заваликут. До президії вибрано д-ра Бабія як предсідника, п. Борейка з Перевилова як його заступника та п. Борівського як секретаря. Про земельну реформу реферував д-р Заваликут, про теперішнє господарське положення села дир. Мартюк. По уважному вислуханню обох рефератів і по переведеній дискусії, зібрані приняли одноголосно відомі вже резолюції в земельній справі і рішили зібрати зі всіх сіл протести проти польської земельної реформи. Віче було справді величаве та зробило на громадян велике враження.

Віче в Гусятині.

Дня 5. листопада відбулося в Гусятині в салі читальні „Просвіти“ велике віче в земельній справі. Представники всіх сіл судового гусятинського повіту заповнили по береги велику салю. Вічем проводив п. Василь Остапчук, секретарював п. Рибак. Про теперішнє положення нашого села реферував дир. Мартюк, про земельну реформу п. Заваликут. По річевих і вичерпуючих рефератах виязалася оживлена дискусія, в якій забирали голос о. Малиновський, о. Матковський, д-р Тригук і п. Хаба з Чорнокінець. По переведеній дискусії принято відомі резолюції.

НОВИНКИ.

— **Конфіската.** Вчорашнє число нашого часопису сконфісковано за три місця статті „Стрімголов“.

— **Нові судові розправи.** Дня 16. ц. м. починається IV. надзвичайна каденція присяжних судів. З огляду на те, що до цього часу процес Штайгера не буде скінчений, засідатимуть одночасно дві лави присяжних. Перед новою лавою будуть вестись такі розправи: дня 16. ц. м. проти Анни Стахнів за вбивство дитини; 17. проти Софії Р... за цей сам злочин; 18. ц. м. проти Яна Коленди та тов. за грабіж; 19. проти о. Йосифа Зацерковича гр.-кат. пароха за публичне насильство; від 23. ц. м. до 26. проти Пінкаса Менгота за вбивство своєї нареченої та її сестри; 26. проти Миколи Валька; 27. проти Олександра Владики; 28. проти Михайла Церковича за злочин мордy. 1. грудня проти Олександра Скрибайла та 23-ом його товаришам за грабіжі та саботажі.

— **Депутація рабінів у кардинала Каковского.** Львівська сіоністична „Хвиля“ доносить, що до кардинала Каковського явилася делегація жидівських рабінів та вимагала конечного урегулювання розводових справ. Дуже часто лучається — на думку рабінів — таке, що жонаті Жиди не беручи розводу, переходять на католицизм і женяться другий раз унеможливлюючи своїм першим жінкам вийти вдруге замуж. Таких жінок є біля 7 тисяч. Кардинал обіцяв, що на будуче заборонить хрестити таких, що не матимуть розводів від жінок.

— **Буденні явища.** З польських часописів з одного дня виписуємо таку низку фактів: краківський суд подає список 32 фірм, які проголосили банкротство; у Вильні почався великий поліційний процес проти цілого ряду поліційних урядовців, що брали хабарі, головним обвинуваченим є підінспектор Жигмонт Толлиго і комісар Ян Шольц, яким „клієнти“ присилали безплатні „дарунки“; військова комісія переведа ревізію у фабриці газових масок у Скаржиску, де найдено 7 вагонів масок вартости 7 міл. зол. не до вжитку; у звязку з редукцією державного буджету уряд має намір скасувати медичний виділ і хліборобсько-лісний у познанськім університеті, — рільничу академію в Дублянах та центральний дентистичний інститут у Варшаві. Веселі і буденні явища!

— **Фальшівники пашпортів.** Поліція попала на слід одної організованої жидівської банди з Варшави, що фальшувала пашпорти і приїхала на „гостинні виступи“ аж до Львова. Головну ролю грала в останнім епізоді якась пані Естера Копер, що хотіла візувати у французькім консуляті аж три ріжні пашпорти, з Бучача, Підгаєць та Бережан, виступала під фальшивим прізвищем Наталі Айтенбавм у славнім львівськім готелю „Під трьома мурinами“ і мала спільників Мисла Стерфельда та Самуїла Ласа. Історія предовга в подробицях, коротка в результаті — стара як пашпортові клопоти.

— **Наслідник Фрунзе.** Деякі газети принесли вістку про те, що наслідником пок. Фрунзе на становищі народнього комісаря військових справ і голови Революційної військової Ради став Порошин-

Небувала сензація! ВЗУТТЯ краєве і закордонне у великім виборі, як також КОПЕРНИКА 30. С. ВІНД. 720

СНІГІВЦІ І КАЛЬОШІ „Третори" по дуже дешевих цінах поручає нововрідкритий магазин взуття КОПЕРНИКА 30. С. ВІНД. П. Т. Урядникам на догідні сплати. 4—6

НАДІСЛАНЕ.

АДВОКАТ

д=р Дм. Мудрецький

відкрив і веде адвокатську канцелярію

в ЧЕСАНОВІ

762 в ринку, в домі Шпіргля. 4—5

вов, дотеперішній команлант московської військової округи. Вістка ця покищо не провірена.

— **Невідома песа Толстого.** Французький театральний часопис „Комедія" подає звістку, що російський письменник Сергій Мельгунов має в себе рукопис нечукованої ще песи Льва Толстого „Недужа родина". Цю пєсу передала йому дочка письменника, Олександра, підчас революції. Толстой змальовує трагедію міщанської родини підчас боротьби за нові суспільні форми; песа написана реалістично і нагадує своєю простотою „Крейцерівську сонату". Тільки щодо часу її написання панує ще неясність.

— **Для аматорів моди.** У Парижі, місті, що живе також зі своїх вигадок вічно нової моди, появились такі нові зразки „смаку": — жіноцтво носить маленькі капелюшики зі золотої або срібної мережки, по обох боках з великими райськими... ...і птахами; а мущини мають черевики з кольоровими каблуками, червоними або синими: инші навіть носять цілі черевики кольорові.

— **Шахові змагання у Москві.** Дня 9-го п. м. почались міжнародні змагання шахістів у Москві, за якими всі спеціялісти та аматори шахової гри стежать з великим напруженням. Цей турнір перевищить своїми розмірами ще минулорічний ню-йорський. Крім останнього світового майстра Капабланки і бувшого Лєскера, участь беруть: від Німеччини — Земіш, Австрії — Ґрінфельд і Тартаковер, Чехословаччини — Реті та Шпільман, з Югославії — Відмар, з Америки — Маршаль і Торре, з Польщі — Рубінштайн, з СРСР: Боголюбов, Левенфіш, Рабінович, Богатирчук, Дус-Хотомірський, Геневський, Ґоттільф, Романовський та Верлінський. Усіх грачів буде 22. Найбільші дані на першу нагороду мають Капабланка та Лєскер. Поруч них стоять як кандидати Відмар, Рубінштайн та Боголюбов. Несподіванки може принести геніяльний 20 літний Мексиканець Торре і старий мистець Маршаль, який грає дуже нерівно, відповідно до настрою. На турнірі бракуватиме ... першорядні сили: найбільшого російського мистця Альохіна, що живе в Парижі і не хотів прийняти запросин московського комітету і ризького шахіста Німцовича, який теж стримався від участи з політичних мотивів.

— **Справа охорони льокаторів.** Соймова правнича комісія радила над внесенням клюбів ППС. і НПР. у справі новелізації закона про охорону льокаторів в напрямі здержання автоматичної підвишки чиншу. З заяви делегата уряду виходить, що уряд противний проєктам до здержання автоматичної підвишки чиншу. Зате уряд є за продовженням охорони фабр. льокалів, що гасне з кінцем 1925 р.: чинші не могли би перевисшати 100 проц. Уряд є за уповажненням судів до уділювання мораторії, коли справа торкається мешкань 1 і 2-кімнатних, коли чиншу не плачено з причини безробіття, або з причини дійсної нужди.

— **Диверсанти біля Вильна.** Дня 7. листопада яких 15. озброєних у маузери людей напали рівночасно на гром. уряд і постерунок поліції в Цейкінях, свенцянського повіту. Диверсанти знищили апарати телефонічної централі і забрали з гром. каси около 700 зол., потім підпалили будинок гром. уряду, котрий згорів разом із актами й інвентарем. Густа стрілянина унеможливила прихід помочі. Крім того диверсанти сильно обстрілювали постерунок поліції, в котрім був комендант і постерунковий дижурний. Опісля диверсанти відійшли у напрямі Дунгелішок. Жертв у людях не було, лише вартівник у Цейкінях був тяжко ранений. Слідство мало виказати, що напад виконали литовські партизани. Втрати в забраній готівці й інвентарі виносять 2300 зол. Втрати приватних людей, що живуть у гром. уряді виносять кілька тисяч зол. Льокаль гром. уряду був обезпечений на 13 тисяч зол. Шкільний інвентар і обстановка почтової агенції згоріли або знищені. Погоня за диверсантами була безуспішна. На місце нападу виїхали негайно представники властей свенцянського повіту. Приїхав теж комендант поліції виленської округи і нач. слідчого уряду.

Ширіть наш часопис!

ВІДОМА КРАВЕЦЬКА РОБІТНЯ

ВАСИЛЯ ҐРЕСЯКА

у Львові, вул. Сикстуська 20.

виконує солідно і дешево одяги з першорядної матерії від 160 зол., як рівнож реверенди для Всч. Духовенства (також від 160 зол.). Різнородні матерії на складі по конкуренційним цінам. 748 3—6

ПОЛІТИЧНІ НОВИНИ.

Резолюції пруських монархістів.

Як повідомляють із Берліна крім акції баварських монархістів виявляється рух між пруськими націоналістами. Консервативна партія скликала зїзд, у якому взяли участь усі з дотеперішних провідників партії, м. и. звісний дорадник Гогенцолерна, Ольденбург-Янушав. На зїзді прийняли резолюції проти дотепер. тактики нім. народовців. Нашою ціллю — каже резолюція — є відбудова давної німецької держави в дусі Бісмарка, направа злочинів, доконаних на давній Німеччині і привернення монархії.

Ревеляції „Франкф. Цтг." про монархістичні пляни перевороту в Баварії є все ще предметом прилюдної дискусії. Соц. преса домагається карного поступування за державну зраду проти б. наслідника престола Рупрехта.

Америка і СРСР.

Зміна американської політики у відношенні до СРСР, зазначується щораз виразнійше. СРСР. старається одержати в Америці довготривалі кредити для великого закупна в Зєд. Державах. Амер. фін. кола вірять у постепенну санацію СРСР. Побоювання комун. руху в Зєд. Державах слабне. Зворот ам. політики обявляється теж у допущенні численних радянських місій для управильнення закупна. Урядові кола розглядають справу допущення рос. студентів до ам. університетів. У фінансових ам. колах числяться з можливістю уділення для СРСР. довгореченцевої позички.

Після змови на життя Мусоліні.

Поліція обсадила редакцію соц. час. „Аванті" і комуністичної „Уніта". Після переведення ревізії льокалі опечатано. Декрет префекта Медіоляну розвязує робітничі союзи в Медіоляні і Монзі. В декреті сказано, що обі ці робітничі палати служили виключно політ. ціллям і причинилися до переворотової діяльности.

Наради партії попполярів виказали, що найвизначніші парляментарні провідники партії є за поворотом до парляменту і перерванням бойкоту. Це каже сподіватися, що таким саме буде оконечне рішення партії.

Приготування до зїзду в Льондоні.

„Тел. Уніон" повідомляє з Льондону, що підписання льокарнських договорів, котре мається відбути в грудні у Льондоні, приготовляється вельми торжественно. У банкеті в палаті Бекінгем, на котрім має бути король і всі амбасадори, візьме також участь, вперше від хвилі вибуху війни, німецький амбасадор.

Соціялісти проти Пенлеве.

Фінансова комісія франц. палати депутованих відкинула 16 гол. проти 12 внесення соціялістів, щоби замісць 15 проц. данини від доходів з рухом. майна установити 15 проц. данину від вартости того майна. Соц. члени комісії заявили, що не зречуться своєї програми. Сконстатували, що навіть радикали спротивилися їх програмі, тому треба скінчити з дальшим веденням політики порозуміння між групами лівиці. Соц. група виступить у палаті проти проєкту.

Офензива проти Дамаску.

Французьке військо приготовляється до рішучого удару на відділи сирійських повстанців, що загрожують Дамаскови. 9. XI. фр. кавалерія силою 4 тис. люда почала атаку.

Біржа.

Гроші.

Амер. дол. 6·10·50—6·11·50, канад. дол. 5·63·00—5·68, чеські кор. 0·17·00 — 0·17·66 леї 0·02·50 —0·02·66 франц. франк 0·27·50—27·66 швайц. фр. 1·14·50—1·15·59, анг. фунт 28·55—28·80.

Золото. 20 кор. 24·40 —24·60, 20 франк. 22·60—22·90; 20 марк. 27·70—27·90; 10 руб. 30·80—31·20.

Срібло. Австр. кор. 0·51·25—0·51·50, 5 ав. кор. 2·58—2·66, фльорени 1·30—1·33, рубл. 2·14·50 2·15·50, рубель дрібним сріблом 1·08 —1·10.

Збіжа.

Пшениця красва з 1925 р. 20·50—21·50, жито краєве, з 1925 р. 14·75—15·25, ячмінь галицький бров. 17·— до 18·— овес гал. 16·30 до 16·50.

Посмертні згадки.

Лев Турчманович, найдорозший син пароха з Рошнева, ученик VIII. кл. української гімн. у Станиславові помер по коротк ій і важкій недузі в 19 р. життя, заосмотрений Найсвят. Тайнами дня 7-го п. м. в год. 6-ій веч. Похорони відбулися в понеділок 9-го п. м.

ОПОВІСТКИ.

Репертуар „Українського Наддніпрянського Театру" О. Мітюрич і

Ходорів, саля Народ. Дому.
12.XI. „Вій".
13.XI. „Казка старого млина".
Нові декорації і костюми. 562 34—?

Український мішаний хор Д. Котка.
у пятницю 13.XI. м. Рогатин.
у суботу 14.XI. м. Рогатин.
у неділю 15.XI. Підгайці.
у понеділок 16.XI. м. Підгайці.
у вівторок 17.XI. м. Бережани.
у середу 18.XI. м. Бережани. 768 4-?

Відчит д-ра Д. Донцова, про „Громадські напрямки в Забручанській літературі" заходом Т-ва Допомоги Еміґр. з Вел. України відбудеться в неділю 15. ц. м. в 5. год. попол. в салі бібліотеки „Просвіти", Ринок 10, II. пов. на ганку. Добровільні датки.

Повіт Ходорівщина! Велике віче в справі земельної реформи і в справі положення українського шкільництва відбудеться в Ходорові у неділю, дня 15. листопада в год. 1-шій в полудне. — Громадяне явіться численно.

Дрібні оголошення.

ФОРТЕПЯНИ, піяніна, фісгармонії перворядних фабрикатів, найновіші моделі, мало ужиані зарівно на складі — найдешевше продає, мінає тільки за гатівку: ГАНАК, Львів, Панська 22. Телефон 35—45. 770 2—5

СОЮЗ УКРАЇНОК у Львові поручає для ведення науки крою й шиття, — кваліфікованні інструкторки. Зголошення звертати на адресу С. У. вул. Руської 22. 766 2—?

ІНТЕЛІГЕНТНА вдова навяже переписку в матремон. цілі з інтелігентним мущиною на становиску. Зголошення до Адм. „Діла" для А. Н. Р. 782 1—1

АНГЛІЙСЬКОЇ ТА ФРАНЦУСЬКОЇ мови вчу поодиноко та збірно. Адмін. „Діла" М. Р. 767 3—5

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

ЛЬОКАЛІ В СТАНИСЛАВОВІ ДО ВИНАЙМЛЕННЯ.

В відбудованім Пасажі Гартенберґів, в центрі міста, до винайлення кілька льокалів, уладжених по найновішим вимогам, як також великий льокаль на варню або цукорню, під приступними услівями. Зголошення д-р Б. Ферингофф, Станиславів. 764 2—2

ДО НАУКИ ШИТТЯ І КРОЮ

приймає

робітня суконь жіночих і діточих

С. МОНЦІБОВИЧЕВОЇ

Львів, вул. Хмельовского ч. 15.

ВАЖНЕ ДЛЯ ТОВСТИХ!

Чай проти товстіння

в пачках по зол. 2·50 поручає

Аптика М-ра Пешка Сладовського

497 б) Львів, Галицька 19. 6—6

Печі і кухні кафлеві нові ставить, старі переробляє скоро і дешево у Львові і на провінції

Михайло Галібей

640в) Львів, Петра Скарги 5. 2—?

Оповіщення.

Звичайні Загальні Збори „Повітового Товариства Кредитового" коопер. з обмеженою порукою у Тернополі

відбудуться дня 27. листопада 1925 р. в год. 2-ій попол. в салі „Міщанського Братства" при вул. Острожського з слідуючим порядком нарад:

1) Відкриття Зборів.
2) Відчитання протоколу з послідних Загальних Зборів.
3) Звіт Управи з діяльности і рахунків за рік 1923—24 з предложенням білянсів до затвердження.
4) Затвердження протоколу вальоризації і переоцінення білянсу за рік 1924 та отворення золотого білянсу на рік 1925.
5) Звіт Контрольної Комісії.
6) Уділення Управі абсолюторії.
7) Розділ чистого зиску.
8) Вибір членів Надзірної Ради і їх заступників.
9) Зміна статуту в §§ 14, 23, 42, 50 і 56
10) Внесення і інтерпеляції.

Тернопіль, дня 3. листопада 1925.

771 2—3 **Надзірна Рада.**

Дня 23. листопада 1925 р. с год. 12. в полудне в великій салі Народнього Дому в Копичинцях

відбудуться **Звичайні Загальні Збори філії Т-ва „Просвіти" в Копичинцях**

з таким порядком нарад:

1) Відчитання протоколу з попередніх Заг. Зборів.
2) Звіт з діяльности Виділу.
3) Звіт Контрольної Комісії і уділення абсолюторії.
4) Вибір нового Виділу.
5) Вибір делегата на Звич. Заг. Збори Матірного Т-ва „Просвіта" у Львові.
6) Внески і запити.

Виділ.

776 2—2

Ховзанка на Світезі!

про яку в минулім порі, хоча торік були слабі морози, П. Т. Публика винесла як найліпші враження, буде на загальне бажання П. Т. Публики по спущеню води до відповідної височини і збільшенню світла як і багато инших вигід, також в цегорічнім сезоні, віддана П. Т. Публиці до вжитку.

Карти сезонові

а) для дорослих 35 зол.
б) для шкільної молоді і військових до старшого десятника включно 15 зол.
в) набуті в гуртках на десять осіб 12 зол.
г) для опіки 10 зол.
д) сезонова оплата за ґардеробу 5 зол.

Ціни вступу на лід в неділю для дорослих 1·50 зол., для молоді і військових 1 зол.

В будні дни перед полуднем для дорослих 80 сот., для молоді і військових 50 сот., пополудневі 1·50 зол., згляд. 1 зол.

Ціна діточої ґардероби 20 сот.

З огляду на вигідне положення ставу, уряджується на леді кілька забав.

Всіляких інформацій уділяється на місци щоденно перед полуднем 10—12. по полудні 2—4 год. 781 1—?

Присилайте передплату!

За редакцію відповідає Василь Мудрий. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Видавничої Спілки „Діло" Львів, Ринок ч. 10.